

OŻAŁOWAĆ (3) *vb pf i [impf]*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz -ować); oba a jasne.

inf ożałować (1). ◇ fut [1 sg ożałuję.] ◇ 3 sg ożałuje (1). ◇ praet 3 sg m ożałowął (1). ◇ [1 pl m pers -smy ożałowali. ◇ con 3 sg m by ożałowął.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Oplak(iw)ać, (prze)boleć; dedolere, dolere, lugere Cn (3) : [Ożałuię/ Lugeo, defleo, deploro. Volck Ppp4v.]*

ożałować czego (3): RejPos 277; Wrocił się tedy náząd/ ożałowal łzkody KlonWor 23; Choćia śpásie zły łásiad/ oftátek vkrádnie: Włzytkiego tego oracz ożałuiie śnádnie. KlonWor 78.

[ożałować co: By Serdecznie pokutował/ Grzechy łwe ozalował Krofej G6v; pocział plákac/ Y złołcy łwe ożałowac Krofej M6.]

Szereg: »ostradać a ożałować« (1): y potym ołtrádác á ożałowác iuż tu y onego wiecznego żywotá łwego przyłżłego RejPos 277.

2. *[Obwinić, oskarżyć: Alloqui ożałowac Cervus F31 50v; Calumniari ... Pothwarzacz fałszywie. Ożałowacz Cervus F40 260v.*

ożałować kogo: A tako Pilat wymye gi z rąku nassich, amy potempiony bychom byli, Bo rzecze, yzesmy nyewynnego łsziwie ozalowały. SprChęd 86.]

Synonimy: 1. oplakać; 2. obwinić, oskarżyć.

Formacje współrdzenne cf ŻAŁOWAĆ.

Cf OBŻAŁOWAĆ, OŻAŁOWANIE, [OŻAŁOWANY]